

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 20 Φεβρουαρίου 1950 (Π.Ο.Η.) Έτος β'. Αριθ. 80—Τιμή Φύλλου Δραχ. 500	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ὁ Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χριστοφόρος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐξάμηνος δραχ. 7.000—Ἐτησία δραχ. 12.000 Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμ. δολ. 2.50·Ἐτησία δολ. 5
Γραφεῖα : Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 7—Ἀθήναι Τηλέφ. 33.839	

Ο ΠΑΡΕΞΗΓΗΜΕΝΟΣ ΑΓΩΝ

Εἶναι ἴδιον τῶν μεγάλων καὶ εὐγενῶν ἀγώνων κατ' ἀρχὴν νὰ παρεξηγοῦνται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ὅλοι οἱ εὐγενεῖς ἀγῶνες, διὰ τοὺς ὁποίους ἐχύθησαν ποταμοὶ αἱμάτων, παρεξηγήθησαν, παρερμηνεύθησαν, ἐδιώχθησαν μὲ λύσσαν ὑπὸ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ κακίας καὶ πολλάκις οἱ τίμιοι ἀγωνισταὶ ὠδηγήθησαν εἰς τὴν ἐξορίαν, εἰς τὴν φυλακὴν, εἰς τὴν ἀγχόνην, εἰς τὸν Σταυρόν. Πρῶτος πάντων ὁ ἀγὼν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου, πόσους κόπους, πόσους ἀγῶνας ὑπέστη, καὶ τὸ τέλος ὁ Γολγοθᾶς, ὁ Σταυρὸς, ὁ τάφος. Τί παρανόησις; τί κουφότης; τί σκότος ψηλαφητὸν τὸν περιέβαλεν, τί μῖσος ἐδείκνυε ὁ λαὸς τὸν ὁποῖον ἠγάπησε καὶ ἡ πόλις διὰ τὴν ὁποίαν ἔκλαυσε; Ἀλλὰ μήπως δὲν συνέβη τοιοῦτον καὶ εἰς τοὺς ἀκολούθους του; Ὁ Οὐρανοβάμων Παῦλος, ὁ τοσαῦτα δεσμά, κόπους, μόχθους καὶ ἀγῶνας ὑπομείνας διὰ τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ἡ ἰδίᾳ τύχη τὸν περιέμενεν. Ὀνειδισμοί, δεσμά, μῖσος, ἐγκαταλείψεις, χαρακτηρίζουν τὴν πολυκύμαντον ζωὴν του. «Οὐδεὶς μοι συμπαραγένετο ἀλλὰ πάντες μὲ ἐγκατέλειπον (Τιμοθ. Β. 13, 14). Καὶ οἱ αἰῶνες ἀντιγράφουν ἀλλήλους. Εἶναι μία ἀπόδειξις τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας μὲ τὴν ὁποίαν περιβάλλονται οἱ ἀγῶνες οὗτοι «εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. (Ἰωάν. 15. 20)» Ἀκριβῶς αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ ἡμᾶς τοὺς γνησίους Ὀρθοδόξους Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι χάριτι θεῆς εἶχομεν τὸ θάρρος νὰ διαμαρτυρηθῶμεν καὶ νὰ ἀποκηρύξωμεν τοὺς καινοτόμους Ἀρχιερεῖς τῆς Νεοσημερολογητικῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἀβασανίστως καὶ μὲ ἐλαφρὰν τὴν συνείδησιν διήρεσαν διὰ τῆς ἀντικανονικῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμε-

ρολογίου τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, γενόμενοι αἵτιοι ἀναστατώσεως καὶ κλυδωνισμοῦ τοῦ σκάφους τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. Ἐκτοτε μὲ λύσσαν ἐωσφορικὴν πολεμοῦν τοὺς τίμιους ἀγωνιστὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀγωνίζομένους εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Ὀρθοδοξίας. Τί δὲν μετεχειρίσθησαν; Ἐξορίζουν Ἀρχιερεῖς, ρίπτουν εἰς τὰς φυλακὰς ἱερεῖς, τὰ ὄργανα τῆς Πολιτείας ἐνοχλοῦν τοὺς χριστιανούς, ἵνα ἀναγκάσουν τοὺς τοὺς νὰ καταθέσουν τὰ ὄπλα καὶ νὰ συνθηκολογήσουν μὲ αὐτούς. Ἀλλ' εἰς μάτην. Οἱ ἀγωνισταὶ οὗτοι ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς πίστεως εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, τῆς πίστεως ἐκείνης, ἡ ὁποία ἐνέπνευσε τὸ μέγα νέφος μαρτύρων, δὲν ἐκάμφθησαν, δὲν ἐλιποψύχησαν, δὲν ἐπτοήθησαν. Εὐρεθέντες δὲ οἱ καινοτόμοι οὗτοι πρὸ τῆς γρανιτώδους βουλῆσεως τῶν ἀγωνιστῶν τούτων, ἐξαπέλυσαν ἐκστρατεῖαν συκοφαντίας καὶ ψεύδους ἐναντὶ τῶν αὐτῶν. Εἶναι ἡμερολόγρια, ἀσχολοῦνται μὲ νομηνίας καὶ καιροὺς, εἶναι μοχθηροὶ καὶ φανατισμένοι ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν καλογήρων τοῦ Ἁγίου Ὄρους καλὺτερον νὰ εἶναι ἄθεός τις παρὰ παλαιοημερολογίτης—εἶναι οἱ κομμουνισταὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μυρίας ἄλλας ὕβρεις καὶ συκοφαντίας. Αἱ συκοφανταὶ αὗται δὲν χρήζουν ἀνασκευῆς διότι, ὅτι λέγουν ἀρμόζουν εἰς αὐτούς. Δυστυχῶς ὁμως κατάρθωσαν νὰ πείσουν μερικοὺς οἱ ὁποῖοι νομίζουν τὸν ἀγῶνα ἡμῶν τὸν ἱερόν, ἄνευ ἠθικοῦ περιεχομένου, ἀγῶνα διὰ τὴν ἀπόκτησιν ὕλικων ὠφελημάτων καὶ ὀφφικίων. Αὐτοὺς οὔτε ὁ π α ν δ α μ α τ ω ρ χρόνος τοὺς συνέτισε, οὔτε ἡ βία, ἡ μανία, αἱ ἐξορίαι καὶ ὀνειδισμοί, αἱ λόγχοι τῆς πολιτείας εἰς τὰς ὁποίας σ τ η ρ ῖ ζ ο ν τ α ι τοὺς ὠφέλησαν. Ταῦτα ἀπεναντίας εἶτι περισσώτερον ἔχα-

λύβδωσαν τὸν συνειδησὶν τῶν ἀγωνιστῶν τούτων, καὶ συνεχῶς εἰς τὴν στρατιάν τοῦ ἀγῶνος τούτου διαρκῶς προσέρχονται νέοι ἄλκιμοι διὰ νὰ θυσιασθοῦν εἰς τὴν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν Ὁρθοδόξων.

Ἄς ἐρωτήσουν τέλος τὴν ἱστορίαν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ πληροφορηθοῦν καὶ θὰ μάθουν ὅτι, ἀγῶνες στηριζόμενοι εἰς τὴν ἀλήθειαν, παρερμηνευθέντες κατ' ἀρχήν, εἰς τὸ τέλος ἐθριάμβευσαν. Ἡ δὲ στρατιὰ αὕτη μὲ τὸ λάβαρον τοῦ σταυροῦ τοὺς λέγει διὰ μυριοστὴν φορὰν ὅτι: Θὰ ἀγωνισθῇ μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Πανάγαθου Θεοῦ μέχρις ἐσχάτων, μέχρι τελευταίας πνοῆς,

διὰ τὸν παρεξηγηθέντα τίμιον αὐτὸν ἀγῶνα· θὰ ἀγωνισθῶμεν ὅχι δι' ἡμέρας καὶ νομηνίας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐνότητα τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας. Θὰ ἀγωνισθῶμεν μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τοὺς στυλοβάτας Ἀρχιερεῖς μας διὰ τὸν καθαρισμόν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τοὺς μαύρους γύπας τοῦ Προμηθέως. Θὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ νὰ σπάσουν τὰ δεσμὰ τῆς Νύμφης τῆς ἀποκαλύψεως. Θὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ νὰ μὴ προσθέσουν ἄλλο βάρος. Ζήσαμεν, ζῶμεν καὶ θὰ ζῶμεν τὴν ἀγωνίαν τῆς Γεθσημανῆς καὶ μὲ τὴν δύναμιν Ἐκεῖνου, εἴμεθα ἔτοιμοι καὶ διὰ τὸν Γολγοθᾶν τῆς δόξης.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ἐμφωνηθεῖς εἰς ἅπαντας τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος κατὰ τὴν Ἐπιμνημόσυνον Δέησιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγωνισθέντων.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος κατὰ τὴν λαμπρὰν αὐτὴν ἑορτὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἣτις ἤρξατο διὰ μέσου τῶν αἰώνων λαμπρὰς καὶ περιφανεῖς νίκας κατὰ τῶν ποικιλιωνύμων αὐτῆς ἐχθρῶν, ἐκάλεσε πάντα τὰ πνευματικὰ Αὐτῆς τέκνα εἰς κοινήν δέησιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἐκείνων, οἵτινες ἔθεσαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ὑπὲρ Αὐτῆς ἔπαθον καὶ ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθησαν.

Εἶναι καθήκον ἐπιτακτικὸν διὰ πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς διασώσεως τῶν πατρῶων καὶ Ἱερῶν παραδόσεων τῆς Ἀνωμήτου καὶ Ἀγίας ἡμῶν πίστεως, νὰ στρέψωμεν τοὺς ψυχικοὺς ἡμῶν ὀφθαλμοὺς πρὸς τοὺς μεγάλους ἐκείνους προασπιστὰς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ πρωτοπόρους τοῦ ὕψους ἡμῶν συνεχιζομένου ἱεροῦ Ἀγῶνος, Ἀρχιερεῖς, Ἱερομονάχους, Ἱερεῖς, Μοναχοὺς, Μοναζούσας καὶ Λαϊκοὺς, οἵτινες ὑποστάντες φυλακίσεις, ραβδισμοὺς, ἐξώριαν, μώλωπας καὶ παντοειδεῖς τραυματισμοὺς καὶ ἐξευτελισμοὺς χάριν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπῆλθον πρὸς Κύριον καὶ ἀναπαύονται ἐν Αὐτῷ.

Εἶναι δίκαιον, δημοσίᾳ νὰ ἐκφρασθῇ ἔπαινος καὶ θαυμασμός καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένη ἐκ μέρους ἡμῶν αἰδῖος εὐγνωμοσύνη.

Τὸ ἀπῆχημα τῆς δημοσίας ταύτης ἐκδηλώσεως σκοπὸν ἔχει ἅφ' ἐνὸς μὲν νὰ θαυμάσωμεν τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὸν ἔνθεον ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ζήλον, καὶ ἅφ' ἑτέρου νὰ προσπαθήσωμεν νὰ μιμηθῶμεν αὐτοὺς, συνεχίζοντες τὸ ἀρίζηλον καὶ περιφανὲς παράδειγμα αὐτῶν, καὶ πράττοντες πάντοτε πάντα, ὅσα οὐχὶ μόνον αὐτοὶ ἔδειξαν εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς πίστεως τῶν, ἀλλὰ καὶ ὅσα οἱ πατέρες ἡμῶν ἐκκληροδότησαν εἰς ἡμᾶς, ἵνα φρονῶμεν, πιστεύωμεν καὶ πράττωμεν.

Οἱ περιφανεῖς τῆς Ὁρθοδοξίας ἥρωες, τῶν ὁποίων τὴν μνήμην τιμῶμεν σήμερον ὑπῆρξαν τέκνα γνήσια τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων μας. Ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἑπαλλων παλμοὶ ἱεροί, οἵτινες ὠδήγουν αὐτοὺς ὅπου τὸ ἐγερτήριο τῆς Ὁρθοδοξίας σάλπισμα τοὺς ἐκάλει, ἵνα ἀναστηλώσωσιν ἐπὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν σωμάτων καὶ θεμελιώσουν μὲ τὰς θυσίας τῶν τὸ τεῖχος τῆς πίστεως, τὸ προασπίζον τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ἐκ τῆς θυσίας τῶν ταύτης διδασκόμεθα, ὅτι ἡ πίστις πρὸς ἕν ἰδεῶδες ἀποβαίνει δύναμις πανίσχυρος καὶ ἀκατάβλητος, ἡ ὁποία παρ' ὅλας τὰς ἀντιδράσεις θὰ θριαμβεύσῃ καὶ θὰ ἐπιβάλῃ τὸ δίκαιον.

Ἡ δύναμις αὕτη τῆς ἀκλονήτου, τῆς βαθείας καὶ ὀλοφώτου πίστεως, ὠδήγησε πρὸς τὰς θυσίας καὶ τοὺς θριάμβους, ἐκάλυψε μὲ δόξαν τοὺς ἥρωας καὶ ἐχάρισε τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐνοστάλησαν τὴν χαρὰν τῆς καὶ τὸ φῶς τῆς.

Εἶναι μέγα καὶ αἰώνιον διδάγμα. Δὲν ζοῦν οἱ λαοὶ χωρὶς ἰδανικά. Δὲν ζοῦν οἱ λαοὶ χωρὶς πίστιν πρὸς τὸν Θεόν. Εἶναι νόμος αἰώνιος, νόμος τῆς ἱστορίας. Ὅσοι λαοὶ ἀπώλεσαν τὴν πίστιν τῶν πρὸς τὰ ἰδανικά, ἔπεσαν μετὰ πατάγου.

Ἡ πίστις διατηρεῖ τὴν ἁρμονίαν καὶ τὴν τάξιν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων· ἡ δὲ πίστις πρὸς Χριστὸν Ἰησοῦν καὶ πρὸς τὴν Ἀγίαν τοῦ Θρησκεῖαν, Αὕτη φωτίζει τὸν ἀσφαλὲς δρόμον τῆς προόδου καὶ τῆς χαρᾶς τῶν λαῶν.

Ὑπὲρ αὐτῆς ἐκθύμως ἐθυσιάσθησαν ἑκατομύρια ἀνθρώπων μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται καὶ οἱ ἥρωες τῆς νεωτέρας καὶ συγχρόνου Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, οἱ ἥρωες ὑπὲρ

τῶν ψυχῶν, τῶν ὁποίων συνεκεντρώθημεν σήμερον νὰ προσευχηθῶμεν καὶ νὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς τὸν Ὑψιστον θερμὰς δεήσεις.

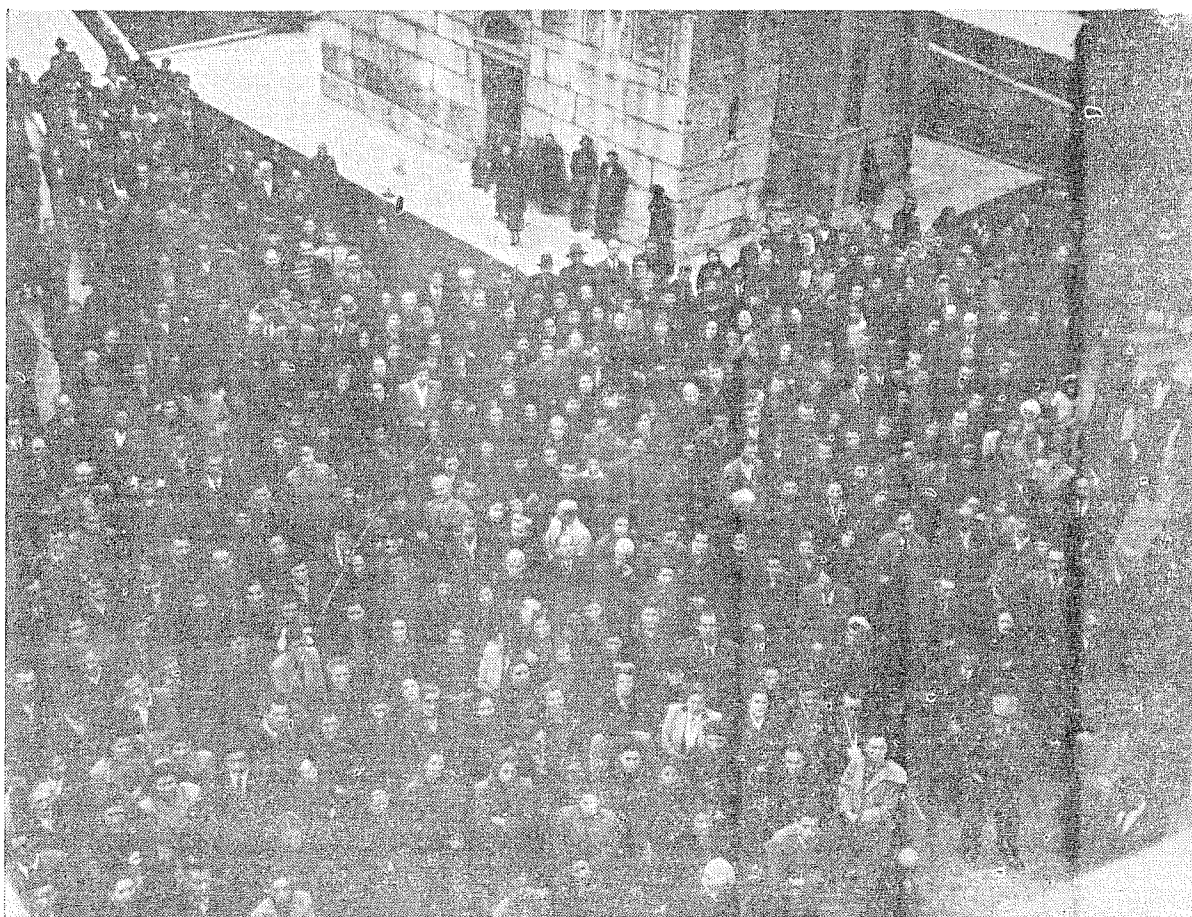
Ὅντως! μεγάλης εὐγνωμοσύνης εἶναι ἄξιοι καὶ τιμῆς· ἀλλ' ἡ μεγαλυτέρα εὐγνωμοσύνη καὶ τιμὴ, τὴν ὁποίαν δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν εἰς τοὺς ἐμπνευσμένους πνευματικούς μας ἀδελφούς εἶναι ὄχι μόνον νὰ ἐπαινῶμεν αὐτούς, «διότι τούτων ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ», ἀλλὰ καὶ νὰ μιμηθῶμεν αὐτοὺς ὅσον εἶναι δυνατόν εἰς ἡμᾶς. Καὶ διὰ τοῦτον τὸν λόγον ἀκόμη συνεκάλεσεν ἡμᾶς σήμερον ἐνταῦθα ἡ Ἐκκλησία, ἵνα διὰ τοῦ μνημοσύνου τούτου προβάλλῃ τὰς ἀγίας αὐτῶν Μορφὰς τύπον καὶ ὑπογραμμὸν Χριστιανοῦ Ὁρθοδόξου καὶ Ἑλλήνου.

Διὰ τὴν τοιαύτην λοιπὸν πίστιν καὶ αὐταπάρνησιν ὑμῶν, ὦ μακάρια πνεύματα, ἔλθετε κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς ἐπιμνημοσύνου τελετῆς καί, πρὸς στιγμὴν ἐγκαταλείψατε τὰ οὐράνια σκηνώματα, ἔλθετε πρὸς τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς, ἔλθετε καὶ ἴδετε τοὺς πνευματικούς σας ἀδελφούς, τοὺς μετὰ ἐνθέρμου ζήλου συνεχιστὰς τοῦ ἰδεώδους ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνος.

Χαίρετε λοιπὸν, ὦ λάτρεis ἀκραίφειis τῆς Ὁρθοδοξίας. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλήτῳ, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν δὲν ἐτάφησαν σὺν τῇ ταφῇ τῶν σωμάτων, ἀλλ' ἀνεγράφησαν χρυσοῖς πνευματικοῖς γράμμασιν ἐν τε τοῖς ἀδύτοις τῶν καρδιῶν ἡμῶν καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ἀθανασίας. Χαίρετε ἐνδοξοὶ τῆς Ὁρθοδοξίας προασπισταί, διότι ἡ δόξα ὑμῶν δὲν θέλει ἐκλείπει ἐκ τῆς μνήμης ἡμῶν, ἀλλὰ θὰ εἶναι αἰώνια καθὼς ἡ Ἐκκλησία τὴν ὁποίαν ἠγαπήσατε.

Ἡ Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἀγωνιζομένη καὶ οὐ καταπονουμένη, κλειδωνιζομένη καὶ οὐ καταποντιζομένη, σᾶς διαβεβαίῳ ὅτι πάντοτε θὰ ἀναφωνῇ πρὸς ὑμᾶς

«Αἰώνια ἡ Μνήμη σας»

Ὁ κόσμος αὐτὸς ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ παραμένῃ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως. Ποῖος θὰ ἀρνηθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ αὐτοῦ;

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ὑπῆρξε ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς ἡ διοργανωθείσα διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἑορτὴ κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν. Δι' ἀποφάσεώς της ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καθιέρωσε ἐπσημῶς τὸν ἑορτασμὸν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ ἀπόφασίς της ὑπῆρξε καὶ ἐπικαιρὸς καὶ ἀξιεπαινος. Οὕτω τὴν πρωίαν ἐτελέσθη πανηγυρικὴ λειτουργία εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγ. Χαράλαμπος τοῦ Ὁρφανοτροφείου Πειραιῶς· εἰς αὐτὴν ἐλειτούργησαν καὶ οἱ τέσσαρες Ἀρχιερεῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν ἐγένετο καὶ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν. Τὸ συγκινητικώτερον σημεῖον ὑπῆρξε τὸ μνημόσυνον καὶ δὴ ἡ ἐκφώνησις τῶν ὀνομάτων, τῶν προσφερόντων ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος καὶ ἀνύψωσαν τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐπὶ τῶν ῥειπίων τῆς Θεομάχου κακοδοξίας. Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὡμίλησε ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Κυκλάδων κ. Γερμανός. Ἐξῆρξε τὴν σημασίαν τῆς ἡμέρας κατὰ τρόπον ἐπιτυχὴ καὶ συνεβούλευσε τὰ πλήθη κατὰ τρόπον πατρικόν. Τὸν ἐπιμνημόσυνον ἐξεφώνησε ὁ ἐν ἀποστρατεία ἐνθουσιώδης στρατηγὸς κ. Μπασακίδης.

Τὴν θείαν λειτουργίαν παρεκολούθησε ἀρκετὸ πλῆθος. Ἐκεῖνο πού ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν

ὑπῆρξεν ἡ ἀπογευματινὴ συγκέντρωσις, εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Ἑμποροῦπαλλήλων (πλατεῖα Μητροπόλεως). Καίτοι ἡ συγκέντρωσις εἶχε ὁρισθῇ διὰ τὴν 4.30' ἀπογευματινὴν, ἐν τούτοις, ἡ αἴθουσα εἶχε πληρωθῇ ἀπὸ τὴν 2αν μεταμεσημβρινήν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ χώρος τῆς αἰθούσης ἐγέμισε ἐνωρίτερα, ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τὰ πλήθη κατέκλυζαν, ὥς θυελλώδη ὕδατα, τὸν πρὸ τῆς αἰθούσης χώρον, φθάσαντα μέχρι καὶ τῶν πεζοδρομίων τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν. Καὶ ὁ πλεόν νικηφόρος πολιτικὸς δὲν ἠξιώθη μᾶς τοιαύτης συγκέντρωσεως. Οὕτω ἀποδεικνύεται δι' ἄλλην μίαν φοράν ἡ ἀκατανίκητος δύναμις τῆς Ἰδέας. Εἰς τὴν ἑορτὴν εἶχον κληθῇ διὰ προσκλήσεων εἰδικῶν, διάφορα πρόσωπα ἀγνοοῦντα τὴν σημασίαν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀγῶνος μας διὰ νὰ σχηματίσουν προσωπικὴν τῶν πραγμάτων ἀντίληψιν. Εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης εἶχον τοποθετηθῇ μεγάφωνα μεταδίδοντα τὴν ἑορτήν.

Ἀφοῦ κατέφθασε ἡ Σύνοδος, ἤρχισε εἰς τὰς 4.45 ἡ ἑορτή. Τὸ κεντρικώτερον σημεῖον τῆς ἑορτῆς ἀπετέλεσε ἡ ἐκφώνησις τοῦ πανηγυρικοῦ ὑπὸ τοῦ πανερωτάτου προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Γ.Ο.Χ. κ. Χρυσόστομου. Ὁ λόγος του περιστράφη εἰς τὴν

Ἀπὸ τὴν θείαν λειτουργίαν τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ στιγμή τοῦ Μνημοσύνου. Εἰς τὴν εἰκόνα διακρίνονται οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς κ. κ. Γερμανός Κυκλάδων, Χριστιανοπούλεως Χριστοφόρος καὶ Διανλίας Πολυκαρπός.

διὰ μέσου τῶν αἰώνων πορείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, τοῦ ὁποῖου ἐκφράσεις ὑπῆρξαν ὁ κλασικὸς πολιτισμὸς καὶ ὁ Χριστιανικὸς τοιοῦτος. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀπέδειξε τὴν ἱστορικὴν συνοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὴν συμβολὴν του εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, ἀλλὰ καὶ τὰς ὠφελείας ποὺ ἀπῆλause ἐκ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀλησμόνητος θὰ παραμείνῃ ἡ ὑπὸ τὸν Μοναχὸν Δοσίθεον Χορωδία. Οἱ ἐκλεκτοὶ ὕμνοι, ἡ ἐπιτυχὴς ἐκτέλεσίς των, ὁ ἑναρμονισμὸς τῶν φωνῶν, πρὸ παντὸς δὲ ὁ μουσικὸς τόνισμός τοῦ 77ου ψαλμοῦ ὑπῆρξαν ἐπιτυχεῖς προσπάθειαι τοῦ Μοναχοῦ καὶ τῆς Χορωδίας του. Ἡ ἐορτὴ ἔκλεισε μὲ τὸν πολυχρονισμὸν τῶν Βασιλέων. Κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς αἰθούσης παρετηρήθησαν σκηναὶ ἐξόχου ἰοησκευτικοῦ Μεγαλείου. Ὁ κόσμος κυριολεκτικῶς ἀπεθέωσε τοὺς ἡγέτας του, 4 (τέσσαρες) ἀρχιερεῖς. Εἰς μάτην ἡ ἀστυνομία προσεπάθη νὰ διανοίξῃ διάδρομον διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰ αὐτοκίνητα. Ἦσαν διὰ μίαν στιγμὴν, εὐτυχεῖς δεσμῶται ἀγαπώντος λαοῦ. Τὸ δεσμὸν δὲ τῆς ἀγάπης εἶναι πάντοτε μετὰλλια Θριάμβου καὶ Δόξης. Τοὺς ἀρχιερεῖς ἐδεξιώθη ἡ Ὁργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἀβραμιαίαν καὶ ἐκλεκτὴν Χριστιανικὴν Οἰκογένειαν τοῦ κ. Ἰωάννου Παπαδοπούλου εἰς τὸ Θ ἡ σ ε ῖ ο ν. Ἐκεῖ προσεφώνησε τὴν Ἱ. Σύνοδον ὅ,τι τῶν μελῶν τῆς Ὁργ.

Ἐπιτροπῆς κ. Ἀριστείδης Καρβέλλας ἀπήντησε δὲ λίαν ἐνθουσιωδῶς ὁ Πανιερώτατος πρόεδρος κ. Χρυσόστομος.

Τὴν ἐορτὴν διοργάνωσε κατόπιν ἐντολῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει δημόσιος ἔπαινος. Τὴν ἐπιτροπὴν συνεκρότησαν οἱ κ. κ. Ἠλίας Ἀγγελόπουλος μὲ τὸ καθῆκον τοῦ Γενικοῦ Τελετάρχου, Σταῦρος Καραμήτσος καὶ Σταμάτιος Κιούσης μὲ τὸ καθῆκον τῆς τάξεως, Γεώργιος Πουλαντζακίδης ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς καὶ μὲ βοή τοὺς κ. κ. Κ. Σιδέρη, Ἀρ. Καρβέλλα καὶ Ἀντ. Ζούλια. Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω εἶναι μέλη τῆς Ἑνώσεως Νέων Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστ. Ἑλλάδος. Οὕτω δι' ἄλλην μίαν φορὰν ἡ Ἑνωσις προσφέρει πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἀγῶνα. Αὐτὸ δὲ εἶναι καὶ πρὸς τιμὴν τῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τιμὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐχούσης τοιοῦτους ρέκτας καὶ ἐμπνευσμένους Νέους καὶ τοιαύτην Ὁργάνωσιν.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν διανεμήθησαν καὶ ἀναμνηστικὰ δίπτυχα. Ἐν τέλει εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸ Β' ἀστυνομικὸν τμήμα, ὅπερ συνέβαλε διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐορτῆς, τὸν κ. Λούβαρη, ὅστις ἐπεμελήθη τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν μεγαφώνων καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Ι. Παπαδοπούλου, ἥτις ἐδεξιώθη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς τοὺς Ἀρχιερεῖς μας.

Οἱ τέσσαρες ἡγέται τῆς Ὁρθοδοξίας ἐξερχόμενοι τῆς αἰθούσης ἀπὸ τὴν ἀπογευματινὴν συγκέντρωσιν καὶ πλαισιούμενοι ἀπὸ ἐνθουσιῶντας Χριστιανούς.

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΑΓΩΓΗ

Γ.

Δεπτομέρειαι καὶ τρόπος τῆς αγωγῆς.

Εἰς τὸ προηγηθὲν Β' μέρος καθωρίσθη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, τί πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὁ γονεὺς, προκειμένου νὰ ἐνεργήσῃ τὴν χριστιανικὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων του.

Ἦδη θ' ἀσχοληθῶμεν μὲ τὰς πρώτας ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ, ἀπὸ τὰς ὁποίας καθίστανται ἀντιληπτὰ αἱ ἐσωτερικαὶ τοῦ καὶ αἱ διαθέσεις, ἥτοι τὰ ἀρχόμενα ἐλαττώματά του, ὧν λαμβάνων γνώσιν ὁ γονεὺς θὰ προβαίνει καταλλήλως εἰς τὴν ἀποκοπὴν αὐτῶν, καὶ ἀντ' αὐτῶν εἰς τὴν ἐμφύτευσιν τῶν καλῶν ἀρχῶν τῆς χριστιανικῆς αγωγῆς.

Βεβαίως αἱ κακαὶ αὐταὶ ἐκδηλώσεις, αἱ ἀφορῶσαι νήπιον ἄκακον, καὶ ὡς οὔσαι ὅλως ἐν τῇ ἀρχῇ, ἴσως νὰ μὴ δημιουργοῦν ἐντύπωσιν. Ἐν τούτοις εἶναι μικραὶ ἄκανθαι, αἵτινες τροφοδοτούμεναι καὶ αὐξανόμεναι διὰ τοῦ χρόνου θὰ καταστοῦν κακαὶ ἔξεις καὶ πάθη τῆς ψυχῆς.

Παρακολουθῶν λοιπὸν ὁ γονεὺς τὸ παιδί θ' ἀντιληφθῇ ἐν πρώτοις, ὅτι τοῦτο ἐπιμένει εἰς τὸ θέλημα του (ἔχει ἰσχυρογνωμοσύνην), ἐξάπτεται καὶ θυμῶν, καὶ ἀκόμη ἐκδικεῖται. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ

πείσματα ταῦτα ἐπιμένοντα καὶ ἐδρασιύμενα θὰ διαμορφώσουν εἰς τὸ παιδί χαρακτῆρα ἀλαζονικὸν καὶ ὑπερήφανον.

Διὰ τὴν περικοπὴν τῶν κακιῶν τούτων ὁ γονεὺς πρέπει νὰ διδάξῃ εἰς τὸ παιδί τὴν ὑπακοὴν εἰς τὰς ὁρθὰς συμβουλὰς, διότι διὰ τούτων ἀποκτῶνται πολὺτοιμοὶ γνώσεις καὶ ἱκανότητες διὰ τὴν ζωὴν. Νὰ διδασθῇ ἐπίσης ἡ ταπεινότης, ἥτοι, νὰ μὴ ὑπολογίζῃ τις τὸ ἄτομόν του ἀνώτερον τοῦ ἄλλου, μᾶλλον δὲ νὰ εἶναι καὶ ὑποχωρητικὸς, καὶ ἰδίᾳ ὅταν τυγχάνῃ τῇ ἀληθείᾳ κατώτερος τούτου. Διὰ δὲ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ἐκδίκησιν, νὰ διδασθῇ ὅτι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ταῦτα εἶναι κακὰ ἀπηγορευμένα, βλάπτουν συνάμα καὶ τὴν ὑγίαν καὶ δημιουργοῦν ἐχθρούς, πράγματα αἵτινα καθιστοῦν τὴν ζωὴν ἀνῆσυχον καὶ φορτικὴν. Καὶ οὕτω, καὶ διὰ τοῦ καλοῦ παραδείγματος ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, τὸ παιδί θὰ μορφώσῃ χαρακτῆρα ταπεινόν.

Ἔτερον κακόν, ὅπερ δυνατόν νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ παιδί εἶναι ἡ ὑπέρμετρος ἀρέσκεια εἰς τοὺς ἐπαίνοους, τὰ μεγαλεῖα καὶ εἰς τὰς καυχήσεις καὶ ἐπιδείξεις. Προκειμένου δὲ περὶ κόρης καὶ εἰς τὴν πολυετῇ ἀμφίσει καὶ ἐπιμονῇ εἰς κάθε εἶδος καλλωπισμοῦ.

Κατὰ τούτων ὁ γονεὺς πρέπει νὰ διδάξῃ εἰς τὸ παιδί τὴν ἀπλότητα καὶ σεμνότητα τῆς ζωῆς, ἣν

Ὁ Πανιερώτατος Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Χρυσόστομος κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ μνημοσύνου εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδόξιας.

αἱ ὡς ἄνω κακίαι καθιστοῦν πολυάσχολον καὶ πολυδάπανον, ἀκόμη δὲ καὶ ἐξηρημαμένην ἀπὸ τὰς πολυκυμάντους κρίσεις τῶν ἀνθρώπων. Ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον «λοῦσο» πρέπει νὰ καταβληθῇ ἰδιαιτέρα προσπάθεια, διὰ νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ ἡ κλίσις αὕτη, ἰδίως τῆς κόρης καὶ νὰ διδαχθῇ ἡ κοσμιότης καὶ ἡ εὐτέλεια. Εἰς τοῦτο θὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα καὶ τὸ παράδειγμα τῶν γονέων, κυρίως τῆς μητρός, ἣτις ἐὰν τοῦναντίον ἐπιδεικνύῃ παράδειγμα προκλητικῆς ἀμφιέσεως καὶ γενικῶς καλυντικῆς ἐμφανίσεως, πράγμα πολὺ σὺνηθες σήμερον, θὰ καταστῇ αὕτη τὸ μοναδικὸν σκάνδαλον καὶ ἐμπόδιον διὰ τὴν καλὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων τῆς.

Κατὰ τὴν παρακολούθησιν ἐπίσης τοῦ παιδιοῦ, θὰ παρατηρηθοῦν ἐκδηλώσεις πλεονεξίας καὶ φιλαργυρίας. Δὲν θὰ φαίνεται δηλαδὴ τὸ παιδί ὀλιγαρκὲς καὶ εὐχαριστημένον εἰς ἐκεῖνα ποὺ ἔχει, εἴτε παιγνίδια, εἴτε ἄλλα ἀντικείμενα. Ἀκόμη θὰ φαίνεται προσκεκολλημένον κατ' ἀσυνήθην τρόπον εἰς αὐτὰ καὶ ὅταν δοθῇ εὐκαιρία ἐκδηλῶναι καὶ διαθέσεις ἀρπαγῆς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὁ γονεὺς πρέπει, διὰ θρησκευτικῶν μᾶλλον συμβουλῶν, καὶ προβάλλων ἰδίως τὴν πίστιν πρὸς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, νὰ

νονθεῖ τὸ παιδί περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἐπιδεικνύει ὁ Θεὸς διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ πρὸ παντὸς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι δίδουν ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά των εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας, πιστεύοντες ὅτι οὕτω πράττοντες καὶ καθῆκον ἐκτελοῦν, καὶ οὐδέποτε θὰ ἔχουν ἐλλείψεις. Ἐπὶ πλέον ὅτι ὁ χριστιανὸς πρέπει ν' ἀποβλέπῃ μᾶλλον εἰς τὰ Οὐράνια ἀγαθὰ, ἢ περὶ ἀκριβῶς ἀποκτᾶ διὰ τῆς ἀποδόσεως τῶν ὑλικῶν τοῦ ἀγαθῶν εἰς τοὺς πτωχοὺς. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πλουτίζεται ἡ διάνοια τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ ἀνωτέρας γνώσεως καὶ συνηθίζει νὰ μὴ ἀφοσιώνεται εἰς τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, οὔτε καὶ νὰ κρατῇ περισσεύματα, πολὺ δὲ περισσότερον νὰ σφετερίζεται καὶ τὰ ξένα.

Προσέχων περαιτέρω τὰς διαθέσεις τοῦ παιδιοῦ ὁ γονεὺς θὰ ἀντιληφθῇ ἴσως καὶ τὸ κακὸν τῆς ζηλοτυπίας (ζήλειας). Αὕτη, ὀφειλομένη κυρίως εἰς τὴν προτίμησιν, ἣν τινὲς τῶν γονέων ἔχουσι μεταξὺ τῶν τέκνων των, ἐξ ἧς καὶ συμπεριφέρονται ἀνίσως, προπαρασκευάζει εἰς τὸ ζηλεῦον παιδί τὰ ὀλέθρια κακὰ τοῦ φθόνου καὶ τῆς χαιρεκακίας, ἐκτὸς τοῦ μαρasmus, ὅφ' οὗ καταλαμβάνεται τοῦτο ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ κακοῦ τούτου.

(Ἀκολουθεῖ)

Ὁ γηραιὸς ἡγέτης τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκφωνεῖ τὸν βαρυσήμαντον λόγον του πρὸ τοῦ μικροφώνου κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν πανηγυρικὴν συγκέντρωσιν.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ ἀφίξις τοῦ Δευτέρου τῇ τάξει Πατριάρχου τῆς Ἀνατολῆς καὶ διαδόχου τοῦ περικλεοῦς τῶν Ἀλεξανδρέων θρόνου, Μακαριωτάτου κ. κ. Χριστοφόρου ἀποτελεῖ διὰ τὴν ἐμβασιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος τὸν πλέον ἀριστον οἰωνόν. Τοῦτο δὲ διότι τόσον εἰς τὰ δημοσιεύματά του, ὅσον καὶ εἰς τὰς προφορικὰς του συνεντεύξεις ἀξιοῖ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τὴν ἐνότητά τῆς Ὁρθοδ. Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν γένει τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως.

Ὡς ἐκ τούτου χαιρετίζομεν τὴν ἀφίξιν του εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς πατρίδος μας καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ ἐπὶ δὶβίων μακρότητα, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χειμαζομένης Ἐκκλησίας. Ἐκφράζομεν δὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως ἀποβῇ φορεὺς τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης καὶ ἀγγελος τοῦ θριάμβου τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τὸν Πατριάρχην ἐπισκέφθησαν εἰς Κηφισσιὰν ὁ Πανιερώτατος πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Χρυσόστομος καὶ τὸ Προεδρεῖον τῆς Ἐνώσεως Νέων Γυναικῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος. Εἰς τὰς συζητήσεις αὐτὰς ἡ Α.Θ.Μ. ἐπέδειξε κατανόησιν, ζήλον καὶ ἀγαθὰς ἐπεξεργασίας τῆς Ὁρθοδοξίας προθέσεις.

ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΕΙΔΗΣΙΣ

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας ἐγκύκλιον τοῦ Σοῦ Ὑπουργοῦ

γείον Παιδείας, δι' ἧς ἐντέλλονται οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ νὰ ἀποφεύγουν τοὺς γλωσσικοὺς κομματισμούς καὶ νὰ μεταχειρίζονται τὰ ἀμιγῆς ἐθνικὰ γλωσσικὰ ἰδιώματα. Τονίζεται ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἐγκύκλιον ἡ σκοπιμότης τῆς ὁμιλουμένης γλώσσης ἀλλὰ καὶ αἱ θλίψεις συνέπειαι ἐκ τῆς γλωσσικῆς ἀναρχίας.

Συγχάρομεν εὐκρινῶς μίαν τοιαύτην περᾶν, τιμῶσαν ἰδιαίτερος τὸν ὑπογράφαντα ὑπουργὸν καὶ Σὸν καθηγητὴν κ. Γ. Οἰκονόμον. Αὐτὸ δὲ ἀποδεικνύει ὅτι τὰ ὑπουργεῖα ἐκτελοῦν τὴν ἀποστολὴν των τότε μόνον, ὅταν κατευθύνωνται ἀπὸ ἀνδρας συνετοὺς καὶ πεπεισμένους καὶ ὄχι ἀπὸ τοὺς κομματικοὺς «μπαρβίσκους» τῶν διαφόρων πολιτικῶν ἀσυνδυάστων συνδυασμῶν.

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καὶ πάλιν τὰ παραρτήματα κατέλαβον τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος. Οὕτω τὰ παραρτήματα Καβάλλας καὶ Δράμας ἀπέστειλαν τηλεγράφημα πρὸς τὸν Α.Θ.Μ. παρακαλοῦντα τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως. Καθὼς δὲ πληροφоруμένα καὶ ἄλλα παραρτήματα ἠκολούθησαν τὴν αὐτὴν ὁδόν. Οὕτω θὰ ἀποδειχθῇ πλέον ὅτι ἡ ὑπόθεσις μας εἶναι ὑπόθεσις Πανελλήνιας.

Ἐνα τμήμα τῆς ἀσφυκτικῶς πληρωθείσης αἰθούσης. Τὸ πλῆθος διακρίνεται μέχρι τοῦ ἐξώστου.